

Streda 1. adventného týždňa

Mt 15,29-37

Chlieb

Poukázat' na potrebu, Eucharistie pre našu dušu

Každý z nás určite pozná pocit hladu. Pocit, pre ktorého odstránenie človek vykonáva väčšinu svojich činností. Človek môže žiť bez strechy nad hlavou, bez akéhokoľvek finančného zabezpečenia, ale bez jedla – bez každodenného chleba môže prežiť najviac dvadsaťpäť dní, aspoň tak to uvádzajú vedci.

V evanjeliu sme počuli o chlebe. Ježišovi prišlo ľúto zástupu, a preto: „**Vzal sedem chlebov a ryby, vzdával vd'aky, lámal a dával učeníkom a učeníci zástupu**“ (Mt 15,36).

Tak, ako zrno pšenice rastie v zemi, tak sa rozmnožovali chleby a ryby Božou silou, až kým sa všetci nenasýtili. Ježiš nekoná tento zázrak z nejakého tendenčného dôvodu, napríklad: aby zástupy ešte dlhšie zostali a počúvali Ho, ale preto, že je mu ľúto zástupu, ľudia v tomto zástupe totiž už tri dni nejedli. Keby im dal peniaze, nikto by nemal dosť. Príroda išla tak ďaleko, ako mohla, Boh zariadil ostatné.

Účinok tohto zázraku na zástupy bol nesmierny. Nikto nemohol poprieť, že Ježiš má Božiu moc, dokázal to rozmnožením chlebov, a preto ho ľudia ihneď chceli zvoliť za kráľa. Ved' si len predstavte, či by nebolo nádherne žiť v kráľovstve, kde by kráľ nasýtil každého, a to úplne zadarmo? Títo ľudia to pochopili, no škoda že len materiálne. Prišli na to, že Ježiš má Božiu moc a môže im dať chlieb. Oslavovali Ho, no Ježiš ich opúšťa, pretože viac túžili po telesnom pokrme, ako po nebeskom.

Nie sme aj my ako títo ľudia? Neprosíme mnohokrát Boha o rôzne zbytočne veci, ale o živý chlieb, ktorý nám ponúka nemáme záujem, a len z času na čas ho prijmem, aby sme splnili to čo nám prikazuje Cirkev? Ved' si len predstavte, žeby sme jedli len z času na čas, čo by to asi spôsobilo nášmu telu, ktoré zanecháme na tejto zemi a v prach sa obráti. Duša však, ktorú nikdy nestratíme a len ona nám zostane, dajme si pozor, aby sme ju nemali podvyživenú, alebo aby nebodaj nebola v takom hroznom stave, že ju dokonca odvrhne aj Boh, keď pred ním budeme stáť v deň posledného súdu.

Preto, skúsme sa hlbšie započúvať do Ježišových slov, kedykoľvek ich budeme počuť, aby sme mohli povedať: „Staň sa Ježiš mojím kráľom, no nie preto, že mi dávaš tento pozemský chlieb, ale preto, že len Ty mi môžeš dať chlieb života, aby som už nikdy nemusel pociť hlad.“

Amen.